

HRA MILJUKOVIN „ASENNE“

Kadettipuolueen johtaja on eksynyt kolmen petäjän keskelle. Hän kirjoittelee Menshikovin mittojen mukaisia artikkeleita „kolmesta asenteesta” ja „yhdestä asenteesta”, ja mitä enemmän hän kirjoittaa, sitä selvemmäksi käy, että hän *hämmennyttää* lukijaa, *peittelee* asian ydintä ikävällä ja sisällyksettömällä jaarittelulla.

Oppinut historioitsija parka! Hänen ei auta muu kuin *teeskennellä*, ettei hän muka ymmärrä liberalismiin ja demokratian välistä eroa. Koko asian ydin on tuossa erossa, hyvät herrat! Sekä Duuman äänestyksissä yleensä että „reformeihin” suhtautumisessa, sekä budjetin puolesta äänestämisisissä että „parlamentinulkopuolista taktiikkaa” koskevassa kysymyksessä ilmenee erilaisissa *muodoissa* samanlainen asian *ydin*, liberaalis-monarkistisen porvariston ja demokraattien välinen syvä ero.

Tuhannennen ensimmäisen kerran toistamme „ymmärtämättömille” herroille Miljukoveille lyhyesti, minkälainen on tuo ero.

Liberaaleilla — useiden feodaalis-absolutististen etuoikeuksien (toisen kamarin y.m.) puolustaminen. Demokraateilla — leppymätön taistelu kaikkia etuoikeuksia vastaan.

Liberaaleilla — sovinto yhteiskunnallisessa elämässä olevien menneisyyden voimien kanssa, demokraateilla — noiden voimien syrjäyttämisen taktiikka.

Liberaaleilla — joukkojen omatoimisuuden pelko, epäluottamus siihen, sen kieltäminen; demokraateilla — myöta-mielisyys, luottamus, tuon omatoimisuuden tukeminen ja kehittäminen.

Tämäkin jo riittää.

Ihanko todella hra Miljukov „ei ymmärrä” tätä eroa, joka tiedetään jopa historian oppikirjoista?

Ihanko todella hän „ei ymmärrä”, että jo kadettien *ohjelmakin* on liberaalis-monarkistisen porvariston eikä demokraattien ohjelma, että vain liberaalit (ja huonot liberaalit) saattoivat äänestää III Duumassa budjetin puolesta, saattoivat ilmoittaa olevansa lojaalinen oppositio? j.n.e.

Hra Miljukov ymmärtää tämän mainiosti ja „syöttää pajuköyttä” ollessaan unohtavinaan liberalismiin ja demokratismiin eroavuuden aakkoset.

Varmistaaksemme painetussa sanassa tuon kadettien surkean luikertelun huomautamme hra Miljukoville, että koko sosialidemokraattisessa *virallisessa* lehdistössä (lukuunottamatta tietysti likvidaattoreita, jotka annamme mielihyvin hra Miljukoville), *kaikissa* sosialidemokratian johtavien instanssien päätöslauselmissa, III Duuman sosialidemokraattien koko linjassa tapaamme aina ja vakiuisesti tuhansissa eri muodoissa sen vanhan taktiikan puolustusta, josta sosialidemokraatit ovat hra Miljukovin sanojen mukaan muka luopuneet.

Tämä on eittämätön historiallinen tosiasia, hra oppinut historioitsija!

Meidän on varmistettava painetussa sanassa se, miten syvälle kadetit ovat vajonneet, kun he yrittävät petkuttaa yleisöä noin alkeellisissa ja Venäjän poliittisten puolueiden historian varmasti toteamissa kysymyksissä.

Lopuksi pieni kysymys hra Miljukoville — tehdäksemme yhteenvedon ja kerrataksemme sanotun lyhyesti. Kun te, herrat kadetit, suostuite erottamaan Voiloshnikovin viiden istunnon ajaksi⁸³, niin menettelittekö te kuten liberaalit vai kuten demokraatit?

„Pravda” № 136,
lokakuun 6 pnrä 1912
Allekirjoitus: V. I.

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan